

O 'ada'ya bu albüm yeterli

Pink Floyd emektarı David Gilmour, yeni albümü 'On An Island'ı 12 yıl sonra çıkardı. Çalışma, dinleyeninden bir şey beklemeyip, samimiyetle bir şeyler katan bir üsluba sahip

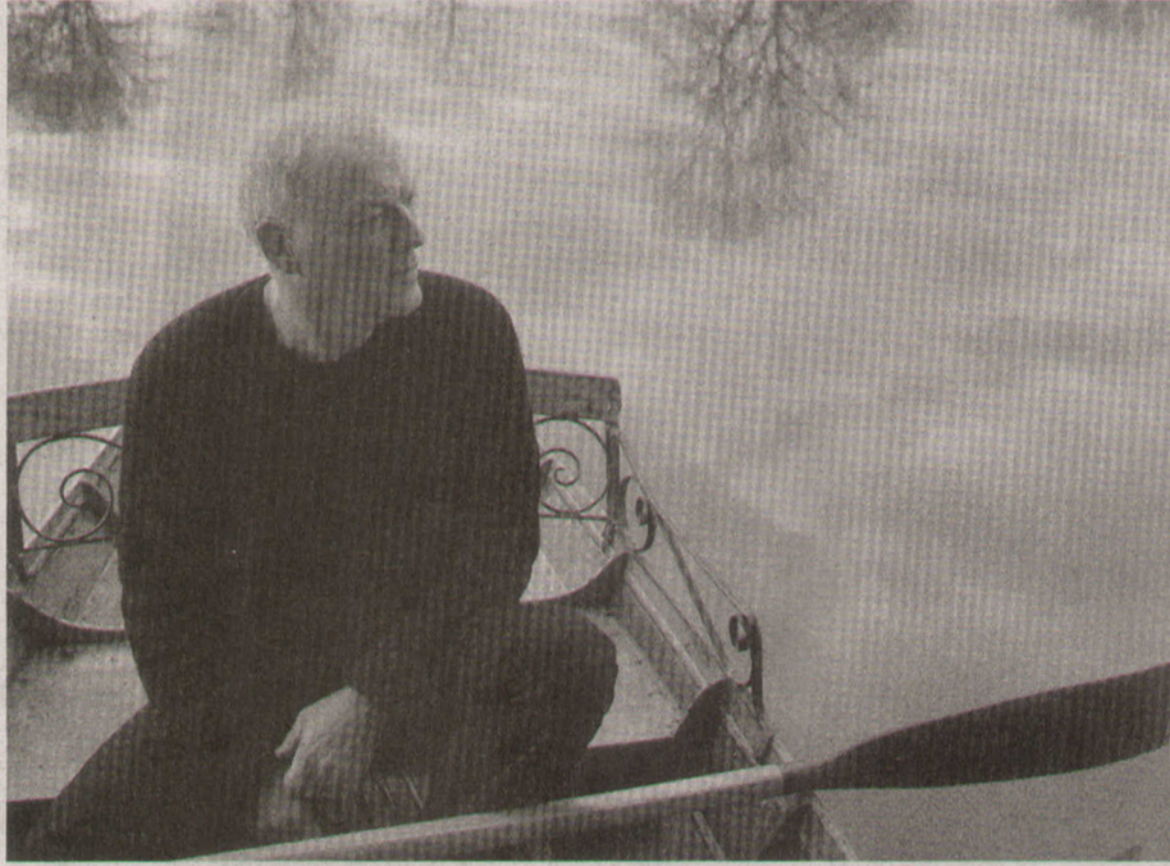
ZEKERİYA S. ŞEN

Pink Floyd; folk, caz ve deneysel müzikten oluşan yeni bir alternatif akım ile Londra'ya bomba gibi düştüğünden bu yana kırk yıl geçti. Bu zaman içinde grubun eski ve mevcut üyeleri kendi solo çalışmalarını üretti. Syd Barrett'in şuursal söz yazarlığından, Roger Waters'ın kin dolu inlemelerine, Nick Mason'un garip deneysel ancak müziksel olarak ilginç çalışmalarından, sakin huzur dolu David Gilmour'un sesine, Pink Floyd farklı üretkenlik kollarına ayrıldı. En son solo albümü "About Face"den 22 yıl, en son Pink Floyd albümü "The Division Bell"den 12 yıl sonra David Gilmour elinde gitarı ile hala ayakta ve hiç olmadığı kadar eğleniyor.

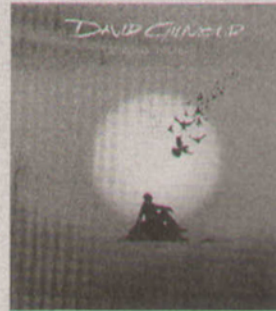
Yeni (ama üçüncü) solo çalışması "On An Island"ı 60. yaş gününde çıkartan sanatçı, müziğinden hiç bir şey kaybetmediğini gururla ifade ediyor.

'ŞUURSAL MELODİLERİN' PİRİ

Yirmi iki yıl sonra hala "atmosferik sanatsal rock"u kaliteli bir şekilde icra eden sanatçı, kuşatıcı, ferah, geniş ve şuursal melodiler ile keyifli bir ses sentezi sunuyor. Evini dört milyon İngiliz sterlinine satıp hepsini hayır kurumlarına bağışlayabilecek kadar cesur olan sanatçı, on parçadan oluşan "On An Island" albümünde orkestra ve blues etkileri arasında duygu yüklü gitar soloları atıyor. Bir kesim tarafından Pink Floyd'un Yoko Ono'su olarak lanse edilen eşi Polly Samson (The Division Bell'de de katkısı olmuştu) ile albümdeki altı parçayı yazan David Gilmour geri kalan dört parçayı ken-

BİR ADADA, BİR ARADA
David Gilmour'a 'dert olan huzur,' tüm albüme sinmiş.

disi yazmış. Birlikte, ortak memnuniyeti sergileyen bir albüm işlemişler. Bir tedavi atmosferinde olan albümü dinledikçe Pink Floyd'un karanlık yönünü Roger Waters'dan aldığı tekrar algılanıyor. Belki bundan dolayı "On An Island" albümünde Roger Waters'ın bir katkısı yok.

ATMOSFERİK VE DRAMATİK

Polonyalı besteci ve orkestra şefi Zbigniew Preisner kontrolünde kaydedilen albümde, Robert Wyatt korneti, David

sal vokalleri ile süslenmiş, altı dakikalık sınırı aşan (albümün en uzun parçası) geniş bir alana yayılmış aşk parçası. Oturduğunuz yerde sizi farklı diyalara sürükleyebilecek kuvvette.

DENİZİ ISITAN GÜNEŞ IŞIKLARI

Durgun denizde ışılan güneş ışınlarını konu alan bir film müziği niteliğindeki 'The Blue' parçası, dinleyeni maninin derinliklerine sürükleyen, albümün en huzur dolu eser. i Marş ritimleri ile bezenmiş 'Take A Breath' ise ağır ses sentezleri ile albümde yer alan en sert parça.

David Gilmour'un hem saksafon, hem de gitar çaldığı 'Red Sky at Night' parçası nefes kesen, tiril tiril bir enstrümantal. 'This Heaven' parçası, fırlak akustik R&B gitar melodisi ve yavaş periyodik tınısı ile albümde ön plana çıkan parça. 'A Pocketful Of Stones' gizemli bas melodileri ile açılıyor, adeta dinleyeni fesat bir atmosfere sokuyormuş izlenimi veriyor ve sonra gelen piyano melodisi ve Gilmour'un yankılı vokalleri albümün en güzel baladı ile dinleyeni tanıştırıyor.

Gilmour ve Phil Manzanera (aynı zamanda albüm boyunca klavye çalışmış) yönetiminde kaydedilen "On An Island", pozitif ve sanatçıya uygun bir çalışma. Albüm, dinleyeninden bir şey beklemeyip aksine samimiyetle bir şeyler veren bir yapıya sahip. Nabzımızı arttıracak dramatik çıkışların olmadığı albüm, hayattan zevk alan, hiç kimseye kanıtlayacak bir şeyi olmayan bir sanatçının sesi. Umarız bir sonraki albümü bu kadar beklemek zorunda kalmayız. On An Island / David Gilmour / EMI muzik@tikabasamuzik.com

Crosby ve Graham Nash arka vokalleri ve Jools Holland piyanosu (başka ne olabilir ki?) David Gilmour'a eşlik ediyor. Birkaç parçada Pink Floyd'un diğer üyesi Richard Wright Hammond, orgu ile dostuna katkıda bulunuyor.

Albümün açılış parçası 'Castellorizon' üç buçuk dakika boyunca atmosferik ve dramatik sanatsal rock temaları ile albümün sınırlarını ve kısa bir özgeçmişini sunuyor. Albüm ile aynı adı taşıyan ikinci parça yavaş bir epik gitar solosu üzerine Gilmour'un rüya-